

МІРНА ЖЫЦЬ — ШЧАСЛІВЫМ БЫЦЬ



Мы пазнаёмімся з вершамі і апавяданнямі пра мужнасць і гераізм людзей у гады Вялікай Айчыннай вайны, пра жыццё дзяцей у пасляваенны час і ўшанаванне герояў.

Мы будзем вучыцца:

- ✓ вызначаць час і месца падзей, што паказаны ў мастацкіх творах;
- ✓ назіраць, хто распавядае ў творы — аўтар ці яго герой;
- ✓ тлумачыць учынкі дзейных асоб, выказваць свае адносіны да іх;
- ✓ выразна чытаць верш з гэтага раздзела і перадаваць яго настрой;
- ✓ падрабязна пераказваць частку апавядальнага твора па складзеным плане.

Варта задумацца. Чаму людзі і ў нашы дні даглядаюць помнікі героям і ахвярам Вялікай Айчыннай вайны?

Творчае заданне

1. Разгледзьце малюнак на с. 77.

2. Адкажыце на пытанні.

1) Якая пара года адлюстравана на малюнку?

2) Дзе знаходзяцца хлопчык і дзяўчынка?

3) Чым яны заняты? Раскажыце.

4) Ці падыходзіць малюнак да назвы раздзела «Мірна жыць — шчаслівым быць»? Дакажыце.

5) Каму мы павінны быць удзячнымі за мірнае неба над галавой? Знайдзіце падказку на малюнку.

Маўленчая размінка. Прачытайце верш. Правільна вымаўляйце гукі [ч], [р], [ц'], [дз'].

Тры чарадзеі

Тры чарадзеі
На свеце жывуць.
Утрох яны сеюць,
Утрох яны жнуць...

Тры чарадзеі
На свеце жывуць.
Іх Працаю,
Дружбаю,

Мірам
Завуць.
Міхась Пазнякоў.



Зажу́раны — сумны, маркотны.

Ку́ля — невялікі свінцовы прадаўгаваты снарад для стральбы з ручной агнястрэльнай зброі і кулямёта.

Грудóк — невялікая горка, узгорак.

Паго́жы — ясны, цёплы.

Удава́ — жанчына, у якой загінуў або памёр муж.

МІХАСЬ ПАЗНЯКОЎ

Помнік герою

Герою з Масквы ці з-за Дона,
Майму земляку ці з-за Волгі
Пад юным зажураным клёнам
Стаіць абеліск ля дарогі.
Далёка ад роднага краю
Сцяжыну яго абарвала
Тупая варожая куля.
Хавала яго не матуля.
Салют не грымеў над грудком —
Хавалі салдата цішком
Уночы жанчыны-сялянкі
На мужнай зямлі партызанскай.

Не быў ён знаёмы нікому,
Застаўся таму невядомы.





У Дзень Перамогі пагожы
Абнеслі грудок агароджай.
Чырвоная гордая зорка
Заззяла над сумным пагоркам.
Удовы з адноўленай вёскі
Пасеялі побач валошкі,
Маленькую лаўку зрабілі
І клён малады пасадзілі.

Расце ён, салдату спявае
Пра маці, што дома чакае.



1. Які настрой выклікаў у вас верш Міхася Пазнякава?
2. У памяць аб кім стаіць каля дарогі абеліск? Чаму на ім не напісана імя пахаванага салдата?

3. Якую гісторыю з жыцця героя расказвае паэт? Прачытайце адпаведны ўрывак з твора.
4. Па чым можна здагадацца, што салдата пахавалі беларускія жанчыны? Адказ падмацуйце радкамі з верша.
5. Як ушаноўваюць памяць аб загінуўшым? Прачытайце.
6. Разгледзьце ілюстрацыю да верша (с. 80). Якімі радкамі з твора яе можна падпісаць? Прачытайце.
7. Падрыхтуйце выразнае чытанне верша з адпаведнымі настроем і інтанацыяй.

Давайце абмяркуем. Чаму людзі павінны помніць пра герояў Вялікай Айчыннай вайны?



Лютава́ць — праяўляць жорсткасць.

Во́бмацкам — пры дапамозе дотыку, абмацваючы.

Не мог да́ўме́цца — не мог здагадацца.

Канту́зіць — нанесці ўдар або траўму арганізму (пры выбухах, разрывах снарадаў) без пашкоджання покрыва цела.

Лазарэ́т — невялікая бальніца пры вайскавай часці.

Байні́ца — адтуліна ў сцяне абарончых збудаванняў для стральбы.